

Lambertus Neher is geboren op 13 september 1889 in Amsterdam. Hij ging naar de lagere school en de mulo in Amsterdam en werkte daarna op schepen van de Koninklijke West-Indische Maildienst, maar moest ontslag nemen vanwege zijn verslechterende gezichtsvermogen. In 1907 ging hij werken als aspirant-monteur bij het gemeentelijke telefoniebedrijf van Amsterdam. Hij werd daar uiteindelijk ingenieur en ontwikkelde zich tot expert in automatische telefonie. Hierdoor werd hij in 1913 geworven door de Haagse Gemeentelijke Telefoondienst als opzichter en centrale hoofd en benoemd tot ingenieur eerste klasse. Hij trouwde op 29 juni 1916 met Aaltje van den Broek; uit dit huwelijk werd een zoon geboren. In 1930 werd hij benoemd tot adjunct-directeur van het Haagse telefoniebedrijf en in 1935 werd hij daar directeur.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde hij een belangrijke rol in het verzet, zijn verzetsnaam was "Dijkstra". In 1943 werd hij door de Duitse bezetter ontslagen omdat hij zich actief ingezet had bij een ambtenarenactie tegen de verplichte Arbeitseinsatz van de Duitsers. Zo werd hij lid van het Nationaal Comité van Verzet, waarvoor hij de coördinatie van het inlichtingenwerk verzorgde. Ook zette hij voor de Ordedienst een uitgebreid illegaal telefoonnet op. Samen met Herman Jan van Alderen zette hij een systeem op om via het seinwezen van de Nederlandse Spoorwegen een geheim telefoonnetwerk te beginnen. In de zomer van 1944 werd hij lid van de Contactcommissie van de Grote Adviescommissie der Illegaliteit. Daarnaast was hij lid van het College van Vertrouwensmannen, opgezet vanuit Londen, waar ook onder meer Willem Drees lid van was.

Vlak na de oorlog, in 1946, was hij lid van de Raad van de Vereniging van de NPV.

Vlak na de Tweede Wereldoorlog werd hij directeur-generaal van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie; hij leidde de wederopbouw en uitbreiding ervan. Er kwam een centraal instituut voor de bundeling van het onderzoek, het latere Dr. Neher Laboratorium. Dit werk onderbrak hij in 1946 om minister van Volkshuisvesting en Wederopbouw te worden in het kabinet-Beel I namens de Partij van de Arbeid. Om de band met zijn werk niet te verliezen, bedong hij hierbij dat de PTT van het departement van Waterstaat naar zijn ministerie werd verhuisd. In 1947 was hij korte tijd gedelegeerde van het Opperbestuur in Indonesië, waarbij betrokken was bij het onderhandelingen met de onafhankelijkheidsstrijders. In 1949 keerde hij terug als directeur-generaal van de PTT. Kort voor zijn pensionering in 1954 werd aan hem door de Technische Hogeschool Delft een eredoctoraat verleend in de Technische Wetenschappen.

Na zijn pensioen zette hij zich nog steeds in voor de maatschappij. Hij was bestuurslid van diverse stichtingen en organisaties op het gebied van statistiek, techniek en onderwijs. Hij verhuisde naar Voorst en leidde tot zijn dood in 1967 een teruggetrokken leven. Hij is overleden in Voorst op 22 augustus 1967.

Hij was Commandeur in de Orde van de Nederlandse Leeuw en Groot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Daarnaast ontving hij de Medal of Freedom with Gold Palm (USA) en de King's Medal for Courage in the Cause of Freedom (UK)

Meer informatie

[Raad der Vereniging - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Lambertus Neher - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 28, 1945-1946, no 6, 1946 » 1946-03 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Lambertus Neher - Wikipedia](#)

[Neher, Lambertus \(1889-1967\) \(knav.nl\)](#)

[Dapperheidsonderscheidingen aan Nederlanders voor de Tweede Wereldoorlog](#)